

NEMÉNYI MÁRIA

Nőszervezetek szerepe a rendszerváltás folyamatában

A '90-es évek elején foglalkoztatott a kérdés, miért nincs Magyarországon nőmozgalom. Szociológusként nem tehettem mást, mint végiggondoltam, a nőmozgalmak célkitűzései közül melyek valósultak meg az államszocializmus évtizedeiben, milyen kérdések és problémák maradtak láthatatlanok és ezért feldolgozatlanok, milyen domináns közgondolkodás alakult ki a szocializmus évtizedei alatt a nők és férfiak társadalmi szerepeivel kapcsolatban. Szociálpszichológusként viszont az izgatott, hogy a hatalommal rendelkező fehér férfiak uralta társadalomban a „testükkel megjelölt” kisebbségek – nők, szexuális kisebbségek, romák – éledező mozgalmait mi köti össze, a '68-as ihletettségű, csoportalapú társadalmi mozgalmak milyen elméleti keretben értelmezhetőek. Mindeközben személyesen is érintve éreztem magam, és így a rendszerváltás környékén formálódó civil mozgalmak közül a '80-as évek végén először a Phralipe független cigány szervezet, majd indulásakor a MONA munkájába kapcsolódtam be. A Magyarországi Női Alapítvány tevékenységének fókuszában az első években a nők politikai-közéleti aktivitása állt. Kapcsolatot kerestünk a különböző irányzatokhoz tartozó női szervezetekkel, a MONÁ-hoz kötődik az Az első magyarországi női kerekasztal megrendezése.